

2209 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet (en bijlagen) tot goedkeuring van het te Brussel op 23 October 1950 ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, houdende vaststelling van een ontginningsgrens voor de aan beide zijden van de grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Soestdijk, 25 Juni 1951.

JULIANA.

2209 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het te Brussel op 23 October 1950 ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, houdende vaststelling van een

ontginningsgrens voor de aan beide zijden van de grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen, alvorens te kunnen worden bekrachtigd, ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Het te Brussel op 23 October 1950 ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, houdende vaststelling van een ontginningsgrens voor de aan beide zijden van de grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen, van welk Verdrag een afdruk nevens deze wet is gevoegd, wordt goedgekeurd.

Artikel 2

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Economische Zaken,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

De Minister van Justitie,

De Minister van Financiën,

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België, houdende vaststelling van een ontginningsgrens voor de aan beide zijden van de grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, enerzijds,
en

Zijne Koninklijke Hoogheid de Koninklijke Prins, anderzijds,

Geleid door de wens, de winning van steenkolen in de aan beide zijden van de Nederlands-Belgische grens langs de Maas gelegen steenkolenmijnen te vergemakkelijken en daardoor het verlies van ontginbare steenkolen tot een minimum te beperken, hebben besloten te dien einde een verdrag te sluiten en hebben tot Hunne Gevolmachtigden benoemd te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie Baron B. Ph. van Harinxma thoe Slooten, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur der Nederlanden te Brussel,

Handelingen der Staten-Generaal Bijlagen 1950—1951

Traité entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume de Belgique, portant fixation d'une limite d'exploitation pour les charbonnages situés le long de la Meuse de part et d'autre de la frontière

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, d'une part,
et

Son Altesse Royale le Prince Royal, d'autre part,

Animés du désir de faciliter l'exploitation de la houille dans les charbonnages situés le long de la Meuse de part et d'autre de la frontière néerlandaise-belge et de limiter ainsi au minimum la perte de charbon exploitable, ont décidé de conclure à cette fin un traité et ont nommé comme leurs plénipotentiaires, à savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence le Baron B. Ph. van Harinxma thoe Slooten, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire des Pays-Bas à Bruxelles,

Zijne Koninklijke Hoogheid de Koninklijke Prins:

De Heer Paul van Zeeland, Minister van Buitenlandse Zaken,

Die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden vol-
machten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

1. Ten behoeve van de steenkolenmijnen van de „Société Anonyme des Charbonnages de Limbourg-Meuse” in België en van de Staatsmijn Maurits in Nederland, welke zich onder de Maas tussen de Punten 64a en 152 volgens de bij dit verdrag gevoegde kaart (bijlage) uitstrekken tot de Rijksgrens ter plaatse, wordt, onafhankelijk van genoemde Rijksgrens, voor het ondergronds bedrijf een ontginningsgrens overeengekomen. Zij is op de kaart door een gebroken rode lijn aangeduid.

2. De coördinaten van de knikpunten in deze lijn zijn in de bijlage aangegeven zowel in het stelsel van het Belgische Rijksdriehoeksnet als in dat van het Nederlandse Rijksdriehoeksnet.

Artikel 2

1. Ter begrenzing van het gebied, waarbinnen slechts in gemeen overleg werken mogen worden uitgevoerd, als bedoeld in artikel 12 van het verdrag van 12 Mei 1863, zullen in afwijking van de in dat artikel vastgestelde lijnen op 150 el afstand uit de thalweg voor het riviervak, dat zich uitstrekt van km.raai 30 tot km.raai 50, door de Waterstaatsdiensten van beide Staten binnen één jaar na dagtekening dezes door metingen twee lijnen worden vastgesteld op een onderlinge afstand van 300 m, zodanig, dat deze lijnen zich ten minste 20 m uit de holle oevers en ten minste 90 m uit de bolle oevers van het ten tijde der metingen bestaande zomerbed bevinden en overigens een verloop hebben als door beide Waterstaatsdiensten voor de waterafvoer doelmatig wordt geoordeeld in verband met de hoogte der gronden en de aanwezigheid van bebouwingen.

2. Met uitbreiding van het bepaalde in artikel 11 van het verdrag van 8 Augustus 1843 zal, wanneer de thalweg te enigertijd een van de in het eerste lid bedoelde lijnen dichters dan 30 m zou naderen, de Staat, aan wie de betrokken oever toebehoort, het gezag tot die afstand van 30 m behouden en daarbinnen de werken mogen uitvoeren, welke hij nodig oordeelt om de thalweg tot die afstand van 30 m te doen terugkeren. Wanneer de thalweg zich tot buiten genoemde lijnen zou verplaatsen en de betrokken oeverstaat niet binnen een tijdsverloop van vier jaren er in zou slagen de thalweg daarbinnen te doen terugkeren, worden deze lijnen binnen zes maanden herzien zodanig, dat de afstand uit de thalweg wederom ten minste 30 m draagt.

3. Om te voorkomen, dat in het Maasdal ten gevolge van de ontginning waterstaatkundige toestanden ontstaan, welke naar het gemeenschappelijk oordeel van de Waterstaatsdiensten van beide Staten ontoelaatbaar zijn, zullen in gemeen overleg tussen de mijndirecties en de diensten van Foezicht op de Mijnen van beide Staten maatregelen met betrekking tot de ontginning worden vastgesteld en zullen bovengronds de door de Waterstaatsdiensten van beide Staten in gemeen overleg nodig geoordeelde werken binnen de in het eerste lid bedoelde lijnen worden uitgevoerd.

4. De kosten van de in het vorig lid bedoelde bovengrondse werken zullen door de beide mijnen gezamenlijk ieder voor de helft worden gedragen. De kosten echter van de in het tweede lid bedoelde werken en de kosten van mijnschadevergoeding aan particuliere eigendommen en van onteigening binnen de in het eerste lid bedoelde lijnen worden door iedere mijn gedragen voor het gebied van de Staat, waarin zij is gelegen.

Artikel 3.

1. De ontginningsgrens vervangt de ter plaatse tot dusver bestaande begrenzing der beide mijnvelden. De door de ontginningsgrens afgescheiden gedeelten worden met het aan dezelfde zijde der ontginningsgrens liggende mijnveld verenigd.

2. De rechtstoestand der afgescheiden gedeelten wordt bepaald door die van het mijnveld, waarmede zij verenigd worden, in zoverre in dit verdrag niet anders is bepaald.

3. Door de vereniging gaan alle bestaande rechten op de afgescheiden gedeelten teniet. Alle rechten, verbonden aan het mijnveld, waarmede het gedeelte verenigd wordt, strekken zich ook uit over dit gedeelte.

Son Altesse Royale le Prince Royal:

Monsieur Paul van Zeeland, Ministre des Affaires Etrangères,

Qui, après avoir produit leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1

1. Pour les charbonnages de la „Société Anonyme des Charbonnages de Limbourg-Meuse”, en Belgique, et de la mine d'Etat Maurits, aux Pays-Bas, qui suivant la carte (annexe) jointe à ce traité s'étendent sous la Meuse entre les points 64a et 152 jusqu'à la frontière des royaumes à cet endroit, il est convenu d'une nouvelle limite d'exploitation pour les travaux du fond, indépendante de la frontière entre les deux Etats. Elle est marquée sur la carte par une ligne brisée rouge.

2. Les coordonnées des points d'inflexion de cette ligne sont données dans l'annexe, aussi bien dans le système de la triangulation de Belgique que dans celui de la triangulation des Pays-Bas.

Article 2

1. Pour délimiter la zone, à l'intérieur de laquelle des travaux comme visés à l'art. 12 du traité du 12 mai 1863 ne peuvent être exécutés que d'un commun accord, deux lignes, s'écartant de celles fixées audit article comme distantes de 150 aunes du thalweg, seront fixées par arpentage par le Service des Ponts et Chaussées des deux Etats, dans le délai d'un an à partir de la signature du présent traité, pour le tronçon de la rivière s'étendant du km. 30 de la ligne de direction jusqu'au km. 50 de cette ligne, à une distance mutuelle de 300 m de telle façon que ces lignes se trouvent au moins à 20 m à l'extérieur des rives concaves et au moins à 90 m des rives convexes du lit d'été existant au moment des arpentages et qu'elles aient, par ailleurs, une allure jugée efficace par les deux Services des Ponts et Chaussées pour l'évacuation de l'eau eu égard au niveau des terrains et à la présence de constructions.

2. Par extension de ce qui est prévu à l'art. 11 du traité du 8 août 1843, lorsqu'un jour ou l'autre le thalweg se rapprocherait de moins de 30 m d'une des lignes dont il s'agit à l'alinéa premier, l'Etat auquel appartient la rive en question gardera la juridiction jusqu'à cette distance de 30 m et pourra exécuter à l'intérieur de celle-ci les travaux qu'il jugera nécessaires pour faire retourner le thalweg jusqu'à cette distance de 30 m. Dans le cas où le thalweg se déplacerait jusqu'à l'extérieur desdites lignes et que l'Etat riverain ne réussirait par dans un délai de quatre ans à faire rentrer le thalweg entre ces lignes, celles-ci seront revisées dans les six mois de telle façon que la distance au thalweg soit de nouveau au moins de 30 m.

3. Pour prévenir qu'il ne s'établisse par suite de l'exploitation dans la vallée de la Meuse, des situations hydrauliques, qui de l'avis commun des Services des Ponts et Chaussées des deux Etats sont inadmissibles, des mesures relatives à l'exploitation seront fixées d'un commun accord entre les directions des Charbonnages et les Services d'Inspection des Mines des deux Etats et les travaux, jugés nécessaires après un accord commun des Services des Ponts et Chaussées des deux Etats seront exécutés entre les lignes visés au premier alinéa.

4. Le coût des travaux à la surface visés au précédent alinéa sera supporté par les deux mines ensemble, chacune supportant la moitié. Cependant, le coût des travaux visés au deuxième alinéa et le coût des indemnités de dégâts miniers aux propriétés privées ainsi que des expropriations entre les lignes visées au premier alinéa seront supportés par chaque mine pour le territoire de l'Etat où elle est située.

Article 3.

1. La limite d'exploitation remplace la délimitation existant jusqu'à ce jour des deux champs d'exploitation. Les parties détachées par la limite d'exploitation seront réunies au champ d'exploitation situé du même côté de cette limite.

2. La situation légale des parties détachées est définie par la situation légale du champ d'exploitation auquel elles sont réunies pour autant que le présent traité ne le stipule autrement.

3. Par la réunion tous les droits sur les parties détachées sont annulés. Tous les droits attachés au champ d'exploitation auquel est réunie cette partie s'appliquent également à celle-ci.

Goedkeuring van het te Brussel op 23 October 1950 ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk België

4. Aanspraak op een schadevergoeding kan niet gemaakt worden.
 5. Het Toezicht op de Mijnen van beide Staten doet gezamenlijk nieuwe mijnplannen maken, welke gehecht worden aan de bestaande akten. Voor zover grondboeken bestaan, zal inschrijving daarin geschieden op verzoek van het Toezicht op de Mijnen.

Artikel 4.

1. In de mijnen moet aan iedere zijde van de nieuwe ontginningsgrens een tien meter dikke grensmuur, rechthoekig op die grens gemeten, onontgonnen blijven.
 2. Doorbreken, versmallen of wegnemen van deze grensmuur is slechts met toestemming van het Toezicht op de Mijnen van beide Staten toegelaten.
 3. De bestaande grensmuren mogen worden afgebroken in zoverre zij niet met de in het eerste lid voorgeschreven grensmuur samenvallen.

Artikel 5

Voor de tussen de Rijksgrens en de ontginningsgrens liggende gedeelten geldt het navolgende:

- a. Ten aanzien van het politietoezicht in het ondergronds mijnbedrijf zijn de wetten, verordeningen en andere bepalingen van die Staat van toepassing, in wiens gebied de kolen aan de oppervlakte worden gebracht.
 b. Eveneens is het Toezicht op de Mijnen van die Staat bevoegd tot het uitoefenen van toezicht op de ondergrondse werken.
 c. De rechtstoestand van de ondergrondse mijnarbeiders en ambten wordt beheerst door de wetten, verordeningen en andere bepalingen, bedoeld onder a, van dit artikel.
 d. Handelingen en nalatigheden in de ondergrondse werken, ook die van straf- en burgerrechtelijke aard, worden geacht te hebben plaats gehad in die Staat, waarin de kolen aan de oppervlakte worden gebracht.
 e. De rechtsgevolgen, welke uit de verhouding van de eigendom van de mijn tot de eigendom van de grond en tot de hierop rustende zakelijke rechten voortvloeien, in het bijzonder de aanspraken wegens mijnschade, worden beoordeeld naar de wetten van de Staat, waarin het perceel is gelegen. Voor deze rechtsgevolgen zal uitsluitend aansprakelijk zijn de mijn, welke behoort tot de Staat, waarin het beschadigde perceel is gelegen, ongeacht door welke mijn in werkelijkheid de schade veroorzaakt is of zou kunnen zijn. In beide Staten blijven onverlet de bedingen en voorwaarden ten voordele van de eigenaars van de bovengrondse percelen, aan de concessiehouder bij de akte van concessie opgelegd.
 f. Met betrekking tot in- en uitvoerrechten en tot in- en uitvoerverboden of -beperkingen worden de kolen geacht te zijn gewonnen in de Staat, waarin zij aan de oppervlakte worden gebracht. Overigens wordt zowel van de kolen als van de onderneming belasting geheven volgens de wetten en ten behoeve van de Staat, waarin de schacht voor het kolenvervoer ligt.
 g. Voor bovengrondse werken is de toestemming vereist van de Staat, waarin zij zullen worden aangelegd.

Artikel 6.

1. Jaarlijks zullen uiterlijk 1 April via het Toezicht op de Mijnen van beide Staten tot op 1 Januari bijgewerkte mijnplannen worden uitgewisseld. Deze mijnplannen zullen de stand der ontginnings- en voorbereidingswerken bevatten, gelegen binnen een afstand van 500 meter van de ontginningsgrens.
 2. Te allen tijde is het Toezicht op de Mijnen der beide Staten bevoegd inzage te nemen van de stand der ontginningswerkzaamheden tot op bovengenoemde afstand en van deze stand kopieën te maken.

Artikel 7.

1. Dit verdrag zal bekrachtigd worden. De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden zal zo spoedig mogelijk te 's-Gravenhage plaats vinden.
 2. Het verdrag zal in werking treden op de dag van de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden.
 Ter oorkonde waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.
 Gedaan te Brussel, de 23ste October 1950, in tweevoud, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor Nederland:
 Pour le Pays-Bas:

(L.S.) VAN HARINXMA THOE SLOOTEN.

4. Aucune indemnisation ne peut être réclamée.
 5. L'Inspection des Mines des deux Etats fait dresser conjointement des nouveaux plans miniers qui seront annexés aux actes existants. Pour autant qu'il existe des livres fonciers les inscriptions y seront faites à la demande de l'Inspection des Mines.

Article 4.

1. Dans les mines, il doit rester inexploité, de part et d'autre de la nouvelle limite d'exploitation, une espante de dix mètres d'épaisseur mesurée perpendiculairement à ladite limite.
 2. Il n'est permis de rompre, de réduire ou d'enlever cette espante que moyennant l'accord de l'inspection gouvernementale des mines des deux pays.
 3. Les espantes existantes peuvent être abattues, pour autant qu'elles ne coïncident pas avec celle prescrite à l'alinéa premier.

Article 5.

Pour les parties situées entre la frontière de l'Etat et la limite d'exploitation, les dispositions ci-après seront en vigueur:

- a. Pour ce qui concerne la surveillance de police dans les travaux miniers souterrains, les lois, règlements et autres dispositions de l'Etat dans le domaine duquel les charbons sont amenés à la surface, sont d'application.
 b. C'est aussi l'Inspection des Mines dudit Etat qui est compétent pour exercer la surveillance sur les travaux du fond.
 c. Le statut juridique des ouvriers et employés du fond est régi par les lois, règlements et autres dispositions comme prévu sous a. du présent article.
 d. Les actes et les omissions dans les travaux du fond, même ceux relevant du droit pénal ou civil, sont considérés comme ayant été commis dans l'Etat où le charbon est amené à la surface.
 e. Les effets juridiques, découlant de la relation entre la propriété de la mine et la propriété du terrain ainsi que les droits réels sur cette dernière, notamment les réclamations pour dégâts miniers, sont jugés conformément aux lois de l'Etat où est située la parcelle. Pour ces suites juridiques sera seule responsable la mine appartement à l'Etat où se trouve la parcelle endommagée, quelle que soit la mine par laquelle le dégât a été réellement causé ou aurait pu être causé. Dans les deux Etats restent intactes les clauses et conditions imposées au concessionnaire par le cahier des charges de l'acte de concession en faveur des propriétaires des parcelles de la surface.
 f. Pour ce qui concerne les droits d'entrée et de sortie ainsi que les interdictions ou restrictions d'importation ou d'exportation, les charbons sont considérés comme étant exploités dans l'Etat où ils sont amenés à la surface. Par ailleurs l'impôt est levé, aussi bien sur le charbon que sur l'entreprise, conformément aux lois et en faveur de l'Etat où le puits d'extraction est situé.
 g. Pour les travaux à la surface le consentement de l'Etat, où ils seront établis, est requis.

Article 6.

1. Avant le 1er avril de chaque année, des plans miniers mis à jour jusqu'au 1 janvier seront échangés par l'intermédiaire de l'Inspection des Mines des deux Etats. Ces plans comporteront l'Etat des travaux d'exploitation et de préparation situés à moins de 500 m. de la limite d'exploitation.
 2. L'Inspection des Mines des deux Etats est autorisée à prendre connaissance à tout moment de la situation des travaux d'exploitation jusqu'à la dite distance et de faire des copies de cette situation.

Article 7.

1. Ce traité sera ratifié. L'échange des instruments de ratification aura lieu à La Haye aussitôt que possible.
 2. Ce traité entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification.
 En foi de quoi, les Plénipotentiaires susmentionnés ont signé le présent traité et l'ont revêtu de leur sceau.
 Fait à Bruxelles, le 23 octobre 1950, en double exemplaire, en langues néerlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

Pour la Belgique:
 Voor België:

(L.S.) PAUL VAN ZEELAND.